

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/110/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421203470
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4421203470.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Sone Zmekovej, v spore žalobkyne: F. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/XX, C., proti žalovanému: F. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXXX/X, X., právne zastúpený: JUDr. Ema Zacharová, advokát s.r.o., so sídlom Forgáčova bašta 5676/7, Nové Zámky, IČO: 47 237 023, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 2. mája 2022, č. k. 9C/46/2021-83, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. **p o t v r d z u j e.**
- II. V časti výroku o náhrade trov prvoinštančného konania **m e n í t a k**, že žalobkyni voči žalovanému nepriznáva náhradu trov konania.
- III. Žalobkyni voči žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 2. mája 2022, č. k. 9C/46/2021-83 uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v kat. území X., obec X., okres Z. I., zapísanej na Okresnom úrade Z. I., katastrálnom odbore, LV č. XXXX, parcela č. 1815/3, na ktorej sa nachádza stavba - rodinný dom so súp. č. XXXX, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 CSP a priznal ich žalobkyni, ktorá bola v konaní plne úspešná v rozsahu 100 %, voči žalovanému podľa ustanovenia § 262 odsek 1 CSP. O výške náhrady trov konania si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 CSP.

3. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 123, § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

4. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu Okresnému súdu Nové Zámky dňa 02. 08. 2021 domáhala od žalovaného vypratania nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v okrese Z. I., obec X., v katastrálnom území X., a je vedená Okresným úradom Z. I., katastrálnym odborom na LV č. XXXX, stavba - rodinný dom, ktorý sa nachádza na parcele č. 1815/3 so súp. č. XXXX, s poznámkou na LV, že právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba so súp. č. XXXX, nie je evidovaný na LV, tak, aby sa z tejto nehnuteľnosti žalovaný vypratá do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prípade úspechu žalobkyňa žiadala priznať nárok na náhradu trov konania.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výpoveďami strán sporu a prednesom právneho zástupcu žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: žalobou, Výzvami na vypratanie nehnuteľnosti a protokolárne odovzdanie nehnuteľnosti, výpisom z LV č. XXXX kat. územia X., Vyjadrením žalovaného zo dňa 05. 10. 2021, SMS komunikáciou, kópiami poštových poukazov, exekučným príkazom EX 71/19, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 9C/30/2018-126 zo dňa 14. 08. 2019 a dospel k takému právnomu záveru, že je potrebné žalobe žalobkyne vyhovieť.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že v predmetnej veci žalobkyňa bezpochyby preukázala, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti bližšie špecifikovanej vo výroku I. napadnutého rozsudku, v súlade s výpisom z LV č. XXXX, kat. územia X.. Preukázala, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudla titulom právoplatného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 14. 08. 2019 sp. zn. 9C/30/2018-126, na základe ktorého okresný súd zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo strán sporu žalobkyne a žalovaného k predmetnej nehnuteľnosti, nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, počnúc od právoplatnosti rozsudku a žalobkyňu zaviazal k povinnosti zaplatiť žalovanému titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva sumu 3 525,- eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňi súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01. 10. 2019 a vykonateľnosť 17. 10. 2019. Žalovaný voči predmetnému rozsudku nepodal odvolanie. Bol prítomný počas celého konania v rámci pojednávania a nevedel súdu preukázať, že je solventný, aby vyplatil žalobkyňi titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva, naopak, žalobkyňa v konaní solventnosť preukázala.

7. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa ako výlučná vlastníčka nehnuteľnosti sa pokúsila pred podaním žaloby písomne dvakrát, ale aj SMS správami a ústne ako aj za asistencie polície žalovaného vyzvať na vypratanie nehnuteľnosti, aby dobrovoľne opustil predmetnú nehnuteľnosť, lebo ju užíva bez právneho dôvodu, bez akejkoľvek nájomnej zmluvy, ale žalovaný dobrovoľne sa odmieta vypratať z predmetnej nehnuteľnosti s odôvodnením, že do predmetnej nehnuteľnosti investoval svoje finančné prostriedky, nehnuteľnosť obýva s priateľkou so spoločným synom a s deťmi jeho priateľky z predchádzajúceho vzťahu a uviedol žalobkyňi, že je ochotný sa z nehnuteľnosti vypratať jedine pod podmienkou, že žalobkyňa mu zabezpečí adekvátny rodinný dom, ktorý nebude mať všeobecnú hodnotu 11 000,- eur. Žalovaný nepreukázal v konaní žiadne dôkazy, pre ktoré by bolo možné žalobu zamietnuť. Všetky námietky, ktoré uplatnil v tomto konaní, mal uplatniť a riešiť v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a najmä preukázať svoju solventnosť, pokiaľ mal eminentný záujem o tom, aby sa stal výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Preto v tomto konaní tieto jeho námietky sú už právne irelevantné a nie je možné na ne prihliadať.

8. Čo sa týka návrhov zo strany právneho zástupcu žalovaného, súd prvej inštancie uviedol, že tieto tiež z právneho hľadiska nie sú absolútne dôvodné a nie je možné im vyhovieť, a to z dôvodu, že v danom konaní sa jedná o vypratanie nehnuteľnosti s tým, že žalobkyňa nie je povinná zabezpečiť v tomto konaní žalovanému náhradný byt alebo náhradné ubytovanie, lebo inštitút bytovej náhrady sa na daný prípad nevzťahuje, a to z dôvodu, že základným predpokladom na poskytnutie bytovej náhrady je existencia nájomného vzťahu a splnenie podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 712a OZ, avšak v danom prípade zo strany žalovaného ide o svojvoľné užívanie nehnuteľnosti bez akéhokoľvek právneho titulu a nejde o nájomný vzťah, lebo strany sporu nemajú medzi sebou uzatvorenú žiadnu nájomnú zmluvu. Žalobkyňa napriek tejto skutočnosti stále tvrdí a tvrdila aj po právoplatnosti konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, že je ochotná zabezpečiť žalovanému podnájom v 2-izbovom byte buď v Z. I. alebo v K. s tým, že vopred zaplatí dvojmesačný nájom a žalovaný ani túto možnosť a ponuku zo strany žalobkyne neprijal a stále ju odmieta. Žalovaný si neuvedomuje v tomto konaní, že už nie je podielovým spoluvlastníkom v predmetnej nehnuteľnosti a že výlučným vlastníkom je žalobkyňa, ktorá má právo súdnou cestou sa domáhať vypratania nehnuteľnosti, lebo žalovaný ju užíva bez právneho dôvodu a ona, ako vlastníčka, má právo na ochranu proti tomu, kto do jej vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje. Žalovaný jej bráni v užívaní predmetnej nehnuteľnosti, žalobkyňa sa nevie do nehnuteľnosti dostať, lebo žalovaný vymenil zámky na nehnuteľnosti, žalobkyňa nemá kľúče od domovej nehnuteľnosti, žalobkyňa vyplatila žalovanému všetky exekučné konania, ktoré mal evidované na príslušnom liste vlastníctva, o čom svedčí skutočnosť, že list vlastníctva aktuálny je bez akýchkoľvek tiarch a poznámok a preukázala to aj kópiou poštovej poukážky, že mala záujem vyplatiť žalovaného titulom jeho podielu, žalovaný odmietol prijať finančnú hotovosť, tak z tohto dôvodu žalobkyňa ju použila na výplatu exekučných konaní, ktoré vznikli žalovanému.

9. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že návrh právneho zástupcu žalovaného, aby súd rozhodol o kúpnej zmluve, na základe ktorej by sa predmetná nehnuteľnosť prepísala na maloletého syna žalovaného, alebo aby sa zriadilo odplatné vecné bremeno s doživotným užívaním a bývaním, je absolútne bezdôvodné a takéto návrhy nemohli byť zo strany súdu akceptované, pretože neboli predmetom tohto konania a pri takýchto návrhoch by bolo treba, aby sa strany mimosúdne dohodli a predovšetkým, aby žalobkyňa ako výlučná vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti s takýmito návrhmi súhlasila. Okrem toho žalovaný v konaní nepredložil žiadne listinné dôkazy, nenavrhol vo veci vykonať iné dôkazy, ktoré by akýmkoľvek spôsobom spochybňovali vlastnícke právo žalobkyne k predmetnej nehnuteľnosti.

10. S poukazom na všetko vyššie uvedené, ale najmä na skutočnosť, že v čase podania žaloby žalobkyňa bola už výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti na základe predloženého výpisu z LV č. XXXX, kat. územia X., preto niet žiadnych pochyb, že žalobu podala dôvodne, vzhľadom k tomu, že ako výlučná vlastníčka nemôže predmetné nehnuteľnosti užívať, lebo jej v užívacom práve bráni žalovaný, napriek tomu, že nemá žiadny právny vzťah k predmetnej nehnuteľnosti.

11. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie zdôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Namietal, že súd v predmetnej veci neprihliadal na skutočnosť, že predmetnú nehnuteľnosť užíva nepretržite od narodenia a momentálne v nej žije spolu s partnerkou a štyrmi maloletými deťmi. Do predmetnej nehnuteľnosti investoval peniaze, rekonštruoval ju a vykonáva bežnú údržbu. Tieto skutočnosti žalobkyňa nepoprela. Žalovaný nemá inú nehnuteľnosť, do ktorej by sa mohol spolu s rodinou presťahovať. Poukázal na skutočnosť, že už v konaní vedenom súdom prvej inštancie pod sp. zn. 9C/30/2018 sa domáhal, aby ako spoluvlastník tejto nehnuteľnosti mohol žalobkyňu vyplatiť v dohodnutých mesačných splátkach, aby tak nadobudol nehnuteľnosť do svojho výlučného vlastníctva. Namietal, že by nehnuteľnosť užíval protiprávne, pretože v danej nehnuteľnosti býva od narodenia. Je názoru, že žalobkyňa síce spor o nehnuteľnosť protiprávne vyhrala, no absentuje u nej morálne právo žalovaného z nehnuteľnosti vypratať, pretože v spornej nehnuteľnosti doopatroval svojich a žalobkyňiných rodičov, pričom žalobkyňa o rodičov pred ich smrťou nejavila žiaden záujem. Uviedol, že súdy majú sledovať princíp všeobecnej spravodlivosti v zmysle čl. 4 CSP. Je toho názoru, že jeho právo na bývanie v spornej nehnuteľnosti vzniklo jeho narodením a nikdy výkon tohto práva nebol prerušený.

12. Dňa 28. 06. 2022 doručila žalobkyňa súdu prvej inštancie podanie označené ako „žiadosť o zrušenie náhrady trov konania“. Uvedenú žiadosť odôvodnila tým, že žalovaný je nemajetný. V predmetnom podaní sa žalobkyňa zároveň aj vyjadrila k žalovaným podanému odvolaniu, pričom tvrdenia žalovaného poprela a uviedla, že jeho partnerka sa spolu s deťmi do spornej nehnuteľnosti nastahovali neoprávnené, teda bez jej súhlasu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie pokladá za správne a žiada odvolací súd, aby podané odvolanie odmietol.

13. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že sa pridriava tvrdení uvedených v odvolaní a tvrdenia žalobkyne odmieta. Namietal, že by bol nemajetný, má prácu a plní si svoje povinnosti. Žalovaný žiada, aby jemu a jeho rodine súd umožnil bývať v dome aspoň do jeho smrti. Záverom uviedol, že vo veci náhrady trov konania sa stotožňuje so žiadosťou žalobkyne a navrhol, aby súd tejto žiadosti vyhovel.

14. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané žalovaným ako oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a že spĺňa náležitosti odvolania v zmysle § 363 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku I. je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v časti týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmenil, keďže neboli splnené podmienky na jeho zrušenie ani na jeho potvrdenie.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho zrušenie, ani na jeho potvrdenie.

17. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie pokiaľ ide o zistený skutkový stav a vecnú správnosť výroku o určení povinnosti žalovaného vypratať nehnuteľnosť v prospech žalobkyne.

19. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. Súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal potrebné dokazovanie zamerajúc sa na riadne zistenie skutkového stavu veci a dospel k správnym skutkovým zisteniam, že žalobkyňa preukázala svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby na vypratanie nehnuteľností v súlade s ust. § 126 Občianskeho zákonníka, keďže preukázala, že je vlastníkom nehnuteľnosti uvedenej vo výroku napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu v zmysle výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, kat. územie X., ktorú žalobkyňa nadobudla titulom právoplatného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 14. 08. 2019, č. k. 9C/30/2018-126, ktorým súd zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného k domovej nehnuteľnosti, prikázal túto nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva žalobkyne a titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému sumu 3 525,- eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Následne prvoinštančný súd dospel aj k správne právnemu záveru, že žalovaný je povinný vypratať predmetné nehnuteľnosti, keďže nehnuteľnosti neoprávnene a bez právneho dôvodu užíva bez toho, aby sa dohodol na právnom usporiadaní vzájomných vzťahov so žalobkyňou ako vlastníkom nehnuteľností.

21. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže bola jeho argumentácia vecne správna a presvedčivá a je toho názoru, že všetky dôvody, ktoré žalovaný uvádzal v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsťančné konanie tvoria jeden celok. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa v odvolaní žalovaného namietaných skutočností bolo vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v ust. § 220 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie.

22. K vecne správne a vyčerpávajúcemu odôvodneniu prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva, že právo na obydlie je právom základným, no jeho ochranu nemožno považovať za bezhraničnú. Súd mal preto za úlohu posudzovať, či žalobca žalobou o vypratanie nehnuteľností sleduje legitímny cieľ, či sa domáha vypratania nehnuteľností v súlade so zákonom a či vzhľadom na okolnosti prípadu možno odoprieť ochranu vlastníckeho práva žalobkyne, ak vypratanie nehnuteľností by bolo možné považovať pre žalovaného za neprimerane tvrdé, v rozpore s dobrými mravmi. Pri rozhodovaní je pritom potrebné vychádzať z preukázaných skutočností rozhodujúcich pre posúdenie danej veci.

23. K námietke žalovaného týkajúcej sa skutočnosti, že sporná nehnuteľnosť je rodičovským domom žalovaného, resp., že jeho právo na bývanie v danej nehnuteľnosti vzniklo jeho narodením a výkon tohto práva nebol nikdy porušený, odvolací súd uvádza, že i keď vypratanie nehnuteľností je výrazným zásahom do súkromia žalovaného, resp. práva na obydlie, v danom prípade neboli preukázané okolnosti, pre ktoré by bolo možné považovať vypratanie nehnuteľností pre žalovaného za nezákonné, prípadne v rozpore s dobrými mravmi. Hoci v prejednávanej veci nebolo sporné, že žalovaný má určitý citový vzťah k nehnuteľnosti, je dôležité zohľadniť právny nárok žalobkyne k tejto nehnuteľnosti vyplývajúci z jej výlučného vlastníckeho práva.

24. Námietku žalovaného, že po vyprataní spornej nehnuteľnosti nebude mať spolu s priateľkou a maloletými deťmi kde bývať, považoval odvolací súd za nedôvodnú. Súd poukazuje najmä na tvrdenia žalobkyne, ktorá už pred začiatkom súdneho konania bola ochotná zabezpečiť žalovanému alternatívne bývanie v podobe podnájmu bytu v Z. I. alebo v K. s tým, že by vopred vyplatila dva mesiace nájomného. Súdu sa preto nejaví, že by primárnym cieľom žalobkyne bolo pripraviť žalovaného o možnosť bývania, práve naopak, žalobkyňa vynaložila snahu vyriešiť žalovaného bytovú otázku.

25. Odvolací súd uvádza, že ďalšie námietky žalovaného v podanom odvolaní sa netýkajú konania o vyprataní nehnuteľnosti, t. j. tohto konania, ale mali byť uplatnené v konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vedeného Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 9C/30/2018. V konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva mal žalovaný priestor, aby predstrel súdu svoj vzťah k nehnuteľnosti, ktorú obýval dlhodobo. Nebolo možné vyhodnotiť existenciu povinnosti zabezpečiť pred vyprataním niektorú z foriem bytových náhrad, pretože v tomto prípade nešlo o nájomný vzťah. Odvolací súd nezistil ani iné okolnosti prípadu, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť správnosť napadnutého rozsudku.

26. V kontexte vyššie uvedených skutočností odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ktorým súd uložil žalovanému povinnosť vypratať rodinný dom, v dôsledku čoho postupoval procesným postupom v zmysle § 387 ods. 1 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil.

27. Vzhľadom na žiadosť žalobkyne, ktorou si náhradu trov konania nežiadala uplatniť, odvolací súd výrokom II. zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania tak, že žalobkyňi voči žalovanému nepriznáva náhradu trov konania s poukazom na znenie ust. § 255 ods. 1 CSP, pri súčasnom „vzdaní sa“ nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyne síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a zároveň si žiadne neuplatnila, odvolací súd rozhodol, že žalobkyňi voči žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 10 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).